Nu en Straks

INFORMATIEBLAD VAN DE
PAROCHIE ST. WERENFRIDUS
39e JAARGANG NUMMER 1
9 SEPTEMBER 2016

nieuw seizoen

REDACTIE
e-mail: parochieblad.nuenstraks@gmail.com

Pastorie:
Dorpsstraat 71
Tel.: 581268
Pastor J. Suidgeest

R. Kuin-Ooijevaar,
S. Koopmanstr. 107
Tel.: 582893
A. Koomen-Kuip,
Floralaan 27
Tel.: 583579
A. Neefjes-Kuip,
Nieuwstraat 7
Tel.: 583603

www.sintwerenfridusparochie.nl

Illustraties: P. Brandsen
Drukwerk: F. Dudink
Lay-out: T. de Hoogt

BELANGRIJK
Voor afspraken met, vragen en mededelingen aan pastor Suidgeest per telefoon is de beste tijd om te bellen:
MAANDAG t/m VRIJDAG
's morgens tussen 9.30 uur en 10.00 uur en 's avonds tussen 18.00 uur en 18.30 uur.

De redactie heeft de vrijheid om ingekomen kopij eventueel aan te passen.

Bent u het spoor even kwijt? Wilt u praten over uw problemen?

De Stichting Hulpverlening vanuit de Westfriese Kerken is er voor iedereen. Zij biedt gratis hulp en begeleiding aan mensen in moeilijke/ crisissituaties.
Samen met u zoeken we naar een weg om verder te gaan!
Tel. 0229-271684
Website: www.hulpverlening-westfriesekerken.nl

BIJ DE VOORPLAAT
Vrede verbindt

In een tijd waarin angst voor terreur en oorlog de boventoon voert en duizenden vluchtelingen op zoek zijn naar een veilig heenkomen, organiseert vredesorganisatie **PAX** voor de **50ste keer** de **Vredesweek**.
Juist nu groeit het besef dat vrede niet vanzelfsprekend is. Het is een voorrecht waar we ons met elkaar voor moeten blijven inzetten.
We mogen ons niet laten ontmoedigen door de overmacht van geweld en angst. Zelfs in Syrië zijn er nu moedige mensen die zich blijven inzetten voor vrede. Bijvoorbeeld door kinderen samen te brengen van alle religieuze achtergronden, jongens én meisjes, en hen lessen in vrede te geven. Deze lessen in vrede bieden een alternatief voor de lessen in haat en geweld waar ze mee opgroeien.
Zo leert een nieuwe generatie daar dat verbinding vrede brengt.
Wij beseffen steeds meer dat dit ook in onze eigen samenleving van belang is. Ook hier wordt het steeds moeilijker om open te staan voor elkaars verschillen en standpunten. Maar ook bij ons zijn er steeds mensen die de moed hebben om bruggen te slaan en zo de vrede een stapje dichterbij te brengen.
Vrede heeft ook met moed te maken, de durf om elkaar echt te willen verstaan, ook al is dat moeilijk. Pas dan kan vrede echt verbinden.
In de Vredesweek laten we zien dat we daartoe bereid zijn.
Al vijftig jaar neemt PAX het voortouw in het organiseren van de Vredesweek. PAX zet zich in om mensen te beschermen tegen oorlogsgeweld, voor het beteugelen van geweld en opbouwen van vrede. Deze inzet voor vrede overbrugt verschillen en verbindt mensen.
De Vredesweek is een goed moment om te laten zien dat vrede iets is wat ons allemaal verbindt. Daar kan iedereen aan meedoen, van burger tot activist en van politicus tot artiest. Vrede komt niet vanzelf, daar moeten we allemaal iets voor doen.

Wij leggen ons niet neer bij het idee dat oorlog onvermijdelijk is. Verandering begint altijd bij mensen zoals jij en ik. Mensen zoals jij en ik die hun eigen toekomst willen bepalen en laten zien hoe het anders kan. Tijdens de Vredesweek zoeken we verbinding met elkaar: we geven vrede één gezicht, één stem en één verhaal.

PAX
Vrede. Wie Durft?

In dit nummer

Liturgisch rooster 3
Oktoberlof 4
Vredesweek - september 4
Westfriese bedevaart 4
Thema van de maand: **Een nieuw seizoen** 5
Open monumentendag 5
Gedicht: Levensschool 5
Nieuws van de parochieraad 6
Personele Unie Regio Wervershoof 6
PAX 7
MIVA 7
Auxilia-Brasili-ja 8
Oogstdankviering 8
Westfriese viering 9
Zangers/zangeressen gezocht 9
In gesprek met...
Nel Schouten-Bot 10
Familieberichten 13
In memoriam 13
Gedoopt 17
Voor de kinderen: **Dat kan niet** 18
Kleurplaat 18

Van de redactie

Op het moment van schrijven is het buiten prachtig weer, echt zomer. De kermis en meeste vakanties zijn voorbij, de scholen en sportverenigingen zijn weer begonnen, iedereen "moet" weer in het gareel. Een nieuw seizoen…

In en rond de kerk is weer volop beweging. 25 September wordt een Westfriese viering gehouden, zeker de moeite waard om te bezoeken. De vredesweek is dit jaar van 17 t/m 25 september waarin diverse activiteiten worden georganiseerd.

U kunt een interview lezen van Nel Schouten-Bot, zij is al 40 jaar lid van het dameskoor, dirigeert en daarnaast onderneemt ze nog veel meer activiteiten op het muzikale vlak, een zeer bezige vrouw.

Veel leesplezier!

Nog even iets anders

Een poos terug ben ik gebeld door een lezer van de interviews, ze had een tip voor ons wat betreft een kandidaat voor een gesprek. Ik heb dat opgeschreven maar de aantekening is zoek.

Graag nog eens bellen.

In het weekend zijn de vieringen in de kerk:
zaterdag om 19.00 uur, zondag om 10.00 uur.
Op zondag is er om 11.30 uur Doopgelegenheid, na afspraak.

In de week zijn de vieringen in 'de Inzet' op:
woensdagavond om 19.00 uur.

Op de eerste zondag van de maand is er na afloop van de viering van 10.00 uur in 'De Inzet' gelegenheid om een kop koffie te gebruiken.

Van harte welkom!

Liturgisch rooster

van 10 september tot en met 2 november 2016

10 – 11 september:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
Woord-Communieviering met Dameskoor.
Groep Wervershoof.
zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met liederen.
Groep Wervershoof.

17 – 18 september:
VREDESZONDAG

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis met Gemengd koor uit Andijk
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met Herenkoor.
Pastor J. Suidgeest.
zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met Dameskoor.
Groep Wervershoof.

24 – 25 september:
OPENING NIEUW SEIZOEN

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
GEEN VIERING.
zondag 10.00 uur: Westfriese Dienst met Middenkoor, zegen over het nieuwe jaar.
Na afloop: welkom achter in de kerk met kop koffie, ontmoeting,….
In dit weekend is het in de kerk op zondag de énige viering.
Van harte bent u welkom!

1 – 2 oktober:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met Heren v/h koor.
Pastor J. Suidgeest.
zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met Dameskoor.
Pastor J. Suidgeest.

8 – 9 oktober:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis: Mariaviering.
Groep Hoogkarspel.
zaterdag 19.00 uur:
Woord-Communieviering met liederen.
Pastor C. Koning.
zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met gast-zangkoor uit Baarn.
Pastor J. Suidgeest.

15 – 16 oktober:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis met AOW-Jongerenkoor.
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met Fanfarecorps St.Caecilia+lied.
Pastor J. Suidgeest.
zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met Herenkoor.
Groep Wervershoof.

22 – 23 oktober:
WERELDMISSIEDAG

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met Dameskoor.
Pastor J. van Dril.
zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met Middenkoor.
Groep Wervershoof.

29 – 30 oktober: ALLERHEILIGEN

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
Woord-Communieviering met liederen.
Pastor C. Koning.
zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met Herenkoor.
Pastor J. Suidgeest.

2 november:
ALLERZIELEN

woensdag 19.30 uur:
Eucharistieviering met Herenkoor.
Pastor J. Suidgeest.
ALLERZIELENVIERING: gedachtenis van onze dierbare overledenen.

Oktoberlof

In de oktobermaand is er op zondagavond het oktoberlof. Vanuit voorafgaande jaren kennen we dit samenkomen in de kerk. We bidden de tientjes van de rozenkrans, afgewisseld met gebedsintenties.
Er is reden genoeg om te bidden voor de noden in de wereld en voor eigen intenties. Er is koorzang en samenzang. Het Mariabeeld krijgt naast het altaar een eigen plaats met versiering en kaarsen.
Er is tijdens de viering Uitstelling van het Eucharistisch Brood in de monstrans en op het eind is er de zegen. De aanvangstijd is steeds zondagavond om 19.00 uur. Van harte welkom in de vooravond, een rustmoment voor ons zelf, op weg naar een nieuwe week. Rust en bezinning in ons zelf als extra kracht is altijd welkom.

Een afsluitende opmerking:

Mocht er in deze maand op zondagavond een Avondwake zijn, dan vervalt die avond het Lof. In de vieringen van dat weekend wordt dat meegedeeld.
Het zal een uitzondering zijn.

Vredesweek – september

De plaatselijke Raad van Kerken organiseert in de jaarlijkse Vredesweek van september een informatie- en bezinningsavond op
woensdag 21 september 2016.
Plaats van samenkomen is de dagkerk in de r.k. parochiekerk op Andijk-West, Bangert 6.
Het aanvangsuur is: 20.00 uur.
Als spreker is voor deze avond uitgenodigd dhr. Jan Jaap van Oosterzee, verbonden met 'Pax-voor-vrede'. (vorig jaar was hij ook in ons midden!)

Onderwerp op deze avond is:
'Lessen in Vrede, in Syrië'.
Binnen geweld is er het besef dat vrede niet vanzelfsprekend is.
Het is een voorrecht waar we ons met elkaar voor moeten blijven inzetten.
Zelfs in Syrië zijn er op dit moment moedige mensen die zich blijven inzetten voor vrede. Dit gebeurt door kinderen van verschillende religies samen te brengen en hun lessen in vrede te geven. Deze lessen in vrede bieden een alternatief voor de lessen in haat en geweld waar zij mee opgroeien. Zo leert een nieuwe generatie dat verbinding vrede brengt.
PAX steunt deze eilandjes van beschaving in een zee van oorlog en geweld met het programma: 'Lessen in Vrede'.
PAX werkt ook met Syrische vluchtelingen die als vluchteling hier gekomen zijn om te vertellen over hun land, over de oorlog, over het leven als vluchteling en hoe zij hun achtergebleven landgenoten proberen te steunen.
Waarschijnlijk zal een Syrische vluchteling met onze inleider meekomen naar deze avond.

De plaatselijke Raad van Kerken nodigt genoemde spreker uit met zijn verhaal, met beeldmateriaal, informatie en discussie over dit actuele onderwerp.
Tevens de uitnodiging aan vele belangstellenden om aanwezig te willen zijn op deze avond.
Syrië, ISIS, geweld, een verlangen naar beëindiging van dit alles, vrede,…
Met deze avond proberen we invulling te geven aan de jaarlijkse Vredesweek, aansluitend bij het motto van dit jaar 2016: *'Vrede verbindt'* en: *'Vrede, wie durft?'*.
Van harte bent u welkom, graag tot ziens!

Raad van Kerken,
Andijk, Onderdijk, Wervershoof en Zwaagdijk.

Westfriese bedevaart

Dit jaar is de Westfriese Bedevaart naar Onze Lieve Vrouw ter Nood in Heiloo op **zondag 18 september 2016**.

Het programma voor deze dag is als volgt:

10.30 uur: Eucharistieviering met als voorganger:
rector N. Beemster.
De zang wordt verzorgd door het koor van de Bedevaartplaats 'Ubi Caritas'.

12.45 uur: Stille Aanbidding.

13.15 uur: Afsluitend Marialof.

Westfriese Bedevaart, dit jaar 109e keer, onze aandacht waard.
In de kerk hangen posters voor verdere informatie.

GAAT U VERHUIZEN

Help onze administratie. Geef uw verhuizing tijdig door met een verhuiskaart of met deze bon.

Achternaam .....
Voorletters of fam. .....
Huidig adres .....
Postcode/Plaats .....
Nieuw adres .....
Postcode/Plaats .....
Verhuisdatum .....

LAAT 'T WETEN!
Bezorgadres: brievenbus pastorie.

Een nieuw seizoen

De kermisdagen in augustus zijn meestal wel een richtpunt voor vakantiegangers om weer thuis te zijn. Het is met herinnering aan de voorbije vakantiedagen met verhalen, foto's en de nodige voldoening als het allemaal naar wens is verlopen. Het klinkt reëel als iemand zegt: 'het kan niet altijd vakantie blijven. Het is goed om weer thuis te zijn, vertrouwd en bekend'.
De septembermaand is het begin van een nieuw seizoen. Het schooljaar is trouwens voor de kinderen en leerkrachten al begonnen met voor hen een heel mooie tijd toegewenst: plezier, inspanning en ontspanning, vorming en voldoening. Een nieuw seizoen mag ons doen denken aan een waardevolle invulling in het verenigingsleven, van parochieactiviteiten, op repetitieavonden, bij uitvoeringen, activiteiten, bijzondere dagen. We pakken de draad weer op met een eigen stuk inzet. We komen anderen tegen met dezelfde intentie. In gezamenlijkheid kan er iets goeds tevoorschijn komen, om er zelf ook voldoening aan te beleven.

Deze uitgave van 'Nu en Straks' is een openingsnummer met informatie én uitnodiging. Dit nummer neemt ons bij de hand op weg naar bijzonderheden, naar belangrijke datums in deze maand en de verdere tijd…
Enkele voorbeelden:
Zaterdag 10 september is het Open Monumentendag. Daarbij is ook onze Werenfriduskerk ingedeeld.
Op zondag 18 september is de jaarlijkse Westfriese Bedevaart in Heiloo.
De Vredesweek in de tweede helft van de maand heeft een bijzondere informatiebezinningsavond (zie elders in deze uitgave).

Dan bijzonder!
Op zondag 25 september is de zondagviering van 10.00 uur in onze kerk een *Westfriese Dienst*!
We komen tegemoet aan degenen die dat graag (weer eens) meemaken, meevieren in de taal van eigen bodem, Westfries in gebed, zang en praat. Na afloop kunnen we nog even nablijven achter in de kerk met kop koffie en Westfriese...
Deze zondagviering zien we als opening van het nieuwe seizoen, zoals we dat in voorafgaande jaren ook hebben gedaan met apart thema, enz. eind september of begin oktober. Het is via een bijzondere viering met bezieling en goede zin met vele anderen weer op weg gaan… We hebben elkaar daarbij gewoon nodig, met alle voldoening.
Van harte bent u welkom!

Van harte gemeend op dit moment is de dank voor ieders toewijding, belangstelling, inzet, aanwezigheid, gericht naar het komende jaar. Het mag ons heel wat waard zijn om onze eigen gemeenschap levend en levendig te houden.
Twee prachtige ruimtes spelen daarbij een belangrijke rol als plaats van samenkomen. Het is onze Werenfriduskerk om met elkaar te vieren, te danken en kracht op te doen. Het is 'De Inzet' voor andere samenkomsten, repetities, contact onderling. We kunnen daarin veel voor elkaar betekenen. Dat allemaal op weg naar het nieuwe seizoen, in menig opzicht de moeite waard!

Pastor J. Suidgeest

Levensschool

Op de school van het leven
blijven we bij de les
soms halen we een zeven
maar ook een vijf of zes

De cijfers bepalen
hoe de stof wordt beheerst
we kunnen hoge halen
als men van fouten leert.

Op de school van het leven
staan we weleens stil
en bedenken even
hoe men verder wil.

De keuzes die we maken,
zijn soms cruciaal,
voor belangrijkere zaken,
dan rekenen en taal.

Op de school van het leven,
doen we steeds ons best,
maar het is een gegeven,
dat één ding nog rest

We leren in het leven,
dat onze liefdeskracht,
heel veel heeft gegeven,
en ieder verder bracht.

Arda

Open monumentendag

De Open Monumentendag is dit jaar op **zaterdag 10 september**.

Onder het motto *'Dit monument mag gezien worden'* is ook dit jaar gevraagd om de deuren van onze St.Werenfriduskerk voor belangstellenden te openen.

De Werenfriduskerk van Wervershoof wordt ook wel 'de kathedraal van Westfriesland' genoemd.
De kerk dateert van het jaar 1875. In de kerk is het orgel bijzonder met een zuidelijke klankkleur, vrij uniek in Noord-Holland. Een fraaie preekstoel is als kunstwerk onderscheiden met een eerste prijs.
De kruiswegstaties zijn geschilderd door de Haarlemmer Frans Loots.
Tijdens deze Monumentendag zijn in de kerk een aantal vaandels en kazuifels te bewonderen.

Twee fraaie posters, ons gratis toegezonden met foto van de kerk, zijn uitnodigend genoeg!

Nieuws van de parochieraad

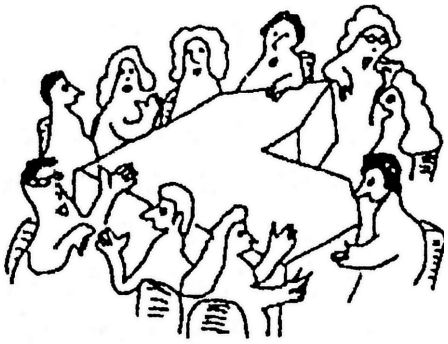

In ons blad *'Nu en Straks'* is *'Nieuws van de Parochieraad'* een vast onderdeel. Daarmee willen we voldoen aan een stuk informatie binnen onze gemeenschap. Binnen dit bestuur of deze raad komen de grote lijnen van het parochieleven samen. Het gaat om de verschillende pastorale taakvelden die er zijn en om verschillende materiële zaken zoals onderhoud, financiën, werk in en rond de kerk.
In de volgende uitgave van *'Nu en Straks'* nemen we de draad weer op met een kort verslag of de belangrijkste punten uit de vergaderingen.
Andere werkgroepen, besturen en medewerkenden zijn er ook binnen onze gemeenschap. Ook voor hen is er de start van een nieuw seizoen. Ook zij zijn er met informatie, met activiteiten, enz. Dank is op zijn plaats voor alle inzet, tijd en samenwerking. Deze *'Nu en Straks'* laat het een en ander al zien als openingsnummer vanaf deze maand september.

Over de vijf parochies van de regio heen is er een overkoepelend bestuur, het Regiobestuur.
Regiobestuur én in elke parochie een plaatselijke Parochieraad.
In goed contact en samenwerking kunnen we veel voor elkaar betekenen binnen het geheel van de vijf parochies.

Personele Unie Regio Wervershoof

Parochie Sint Werenfridus te Wervershoof
Parochie Maria Middelares van alle Genaden te Andijk
Parochie Heilige Martinus te Medemblik
Parochie Heilige Gerardus Majella te Onderdijk
Parochie Heilige Jozef te Zwaagdijk-Oost

Beste mensen,

Op weg naar de gezamenlijke website zijn we zover dat we u kunnen mededelen dat de website in gebruik is genomen. Vanuit de verschillende parochies wordt er aan gewerkt om de website up-to-date te krijgen.

De algemene website heeft de naam: **www.rkregiowh.nl**.
Onder deze website vallen de andere websites van de vijf parochies.Deze zijn ook afzonderlijk te benaderen onder de volgende namen:
andijk.rkregiowh.nl;
medemblik.rkregiowh.nl;
onderdijk.rkregiowh.nl;
zwaagdijkoost.rkregio.nl;
wervershoof.rkregio.nl.

Medemblik heeft besloten om zijn eigen website te behouden en is daarom ook te bereiken onder
www.martinuskerkmedemblik.nl.
Wervershoof is nog online onder
www.sintwerenfridusparochie.nl maar zal aan het eind van het jaar volledig overgaan naar
wervershoof.rkregiowh.nl.

Vooruitgang samenwerking

Vanuit de regio Wervershoof wordt er op aangestuurd dat de groepen in de verschillende parochies met elkaar overleg gaan voeren over wat samen gedaan kan worden om hun doelgroep te stimuleren en mensen te activeren.
Hiervoor wordt vanuit de verschillende disciplines in de komende maanden gezamenlijke bijeenkomsten georganiseerd.

Men moet hierbij denken aan financiën (penningmeesters, wat al wordt gedaan), liturgie en catechese, jongeren, eerste communie, vormen, secretariaat, communicatie, gemeenschapsopbouw, onderhoud gebouwen, kerkelijke acties (bijv. actie kerkbalans) etc.

Hopende u hiermede een beeld te hebben gegeven van de voortgang binnen de regio Wervershoof.

Namens de regio Wervershoof,
Ton de Hoogt
Bestuurslid Communicatie

PAX

PAX organiseert elk jaar in september de Vredesweek, een jaarlijkse themaweek vol bezinning en actie in het kader van vrede. We doen dit al sinds 1967. In 2016 is het motto opnieuw 'Vrede verbindt'. De Vredesweek is van 17 tot en met 25 september.

PAX staat voor vrede. Samen met mensen in conflictgebieden en kritische burgers in Nederland werken wij aan een menswaardige en vreedzame samenleving, overal in de wereld.
Voor vrede is moed nodig. De moed om te geloven dat vrede mogelijk is, om tegen de stroom in te roeien en je uit te spreken en toch door te gaan. Iedereen ter wereld kan iets voor vrede doen, maar daar is durf voor nodig. De durf om vrede te bezingen, van de daken te schreeuwen en op de muren te schrijven. De durf om de politiek ter verantwoording te roepen en over je eigen grenzen heen te kijken. De durf om mensen aan te spreken en uit te nodigen om mee te doen ongeacht iemands achtergrond.

PAX brengt mensen bij elkaar die de moed hebben om voor vrede te gaan. We werken samen met mensen in conflictgebieden, zoeken politici op en slaan de handen ineen met betrokken burgers.

Vrede is van ons allemaal. Iedereen die in vrede gelooft, kan iets voor vrede doen. PAX zet vrede in beweging. We roepen betrokken burgers op om mee te doen. Van het plaatsen van een simpele oproep op Facebook tot het opstarten van een Ambassade van Vrede. We zijn ervan overtuigd dat al die beetjes durf onvermijdelijk optellen tot vrede.

PAX Vieren. Vredesweek

---

miva® giro 2950
brengt mensen in beweging

MIVA steunt mensen in ontwikkelingslanden die actief zijn binnen verschillende thema's in de ontwikkelingshulp. MIVA richt zich in deze derdewereldlanden op kleinschalige ontwikkelingsprojecten op verscheidene terreinen. Voor alle projecten die MIVA ondersteunt ga naar www.miva.nl. Een nieuwe schoolbus voor Joseph is een van de projecten.

Schoolbus biedt kansen
Joseph leerde hoe belangrijk onderwijs is voor een kans op een betere toekomst en besloot zich in te zetten voor onderwijs voor de allerarmsten.
Joseph was, zoals hij het zelf omschrijft, een kleine deugniet toen hij op zijn 8e van huis wegliep. Hij verkocht fruit en leefde lange tijd op straat. Hij werd opgevangen door enkele broeders die hem naar school lieten gaan. Joseph leerde hoe belangrijk onderwijs is voor een kans op een betere toekomst en besloot zich in te zetten voor onderwijs voor de allerarmsten.
Joseph: "Ik overtuig ouders om hun kinderen naar school te laten gaan in plaats van ze te laten werken"
Joseph leidt nu hij een centrum waar 100 kinderen van 6 tot 14 jaar worden opgevangen en basisonderwijs krijgen. Naast straatkinderen en kinderen van de arme bergvolkeren, vangt Joseph veel kinderen op die vroeger op een vuilnisbelt werkten. Hij overtuigt hun ouders om de kinderen naar het centrum te laten gaan.
"De kinderen kunnen geen geld meer verdienen als ze naar school gaan. Het is daarom heel belangrijk dat ouders inzien dat het voor de toekomst van de kinderen echt veel beter is. We geven de kinderen op het centrum te eten en een slaapplaats zodat de ouders kunnen werken." aldus Joseph.
De kinderen worden opgehaald uit de sloppenwijken van India
Met een oude schoolbus worden de kinderen tijdens vakanties thuisgebracht en na de vakantie weer opgehaald. Vanwege de afstanden en de gevaarlijke situaties in de sloppenwijken kunnen kinderen niet alleen naar huis. Maar de bus dient ook om straatkinderen op te sporen.
Alleen met toestemming van de ouders, of als zeker is dat die er niet meer zijn, van de politie, worden de kinderen opgevangen. De oude bus is helemaal versleten en zonder bus kan Joseph de kinderen niet opvangen en naar school brengen. Daarom vraagt Joseph aan MIVA een nieuwe schoolbus. We zijn trots op wat we bereiken. Transparante communicatie vinden we bij MIVA erg belangrijk. Als donateur wil je weten waar jouw donatie aan wordt besteed, en dat begrijpen we. We delen daarom graag de behaalde resultaten en cijfers in het jaarverslag.

114 projecten gesteund in 2015
In 2015 ontving MIVA 1.061 hulpaanvragen van projecten uit landen in Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Alle aanvragen zijn beoordeeld aan de hand van onze beleidscriteria. Dankzij de bijzondere steun van onze donateurs hebben we 114 projecten kunnen steunen in 34 landen.

243 vervoers- en communicatiemiddelen
In totaal werd een bedrag van ruim 1,4 miljoen euro besteed ter financiering van 243 voertuigen en communicatiemiddelen:
23 fietsen
69 brommers en motoren
14 bussen en vrachtwagens
62 auto's
2 boten/scheepsmotoren
58 computers/printers
15 radio's/internetaansluitingen

Met deze vervoersmiddelen kunnen de hulpverleners in ontwikkelingslanden ook de mensen in afgelegen gebieden bereiken. Wij zijn trots op de resultaten en willen iedereen die hieraan heeft bijgedragen enorm bedanken!

Auxilia-Brasili-Ja

Secr: Kees Ooijevaar
Raiffeisenlaan 81
1693 EP Wervershoof
Telefoon: 0228 582203
E-mail: chooijevaar@quicknet.nl
www.auxilia-brasili-ja.nl

Augustus 2016

Beste mensen

Dit jaar vieren wij ons 30-jarig bestaan.

Op 26 oktober 1986 gaf de toenmalige burgmeester van Wervershoof het startsein. Na de eerste Heilige Mis van pastor Sjaak de Boer sprak dhr. Meijer op het pleintje voor de kerk mensen aan en vroeg of zij zitting wilden gaan nemen in een actiegroep om op die manier de pastor, die zou gaan werken in Brasil, moreel en financieel te gaan ondersteunen. Brasili-ja was geboren.
In 2002 kwam er een naamsverandering, omdat er niet alleen projecten werden ondersteund in Brasil, maar *"All over the World"*. Ook zijn we dat jaar langs de notaris gegaan om een stichting te worden onder de naam: Auxilia-Brasili-ja.
En nu, in 2016, 30 jaren jong, werd het tijd om ons logo aan te gaan passen. Het resultaat ziet u hierboven. Het logo maakt heel duidelijk waar wij voor staan: mensen "All over the World" helpen die in een moeilijke situatie zitten. Dit doen we door kleinschalige projecten te ondersteunen.
Het voert mij nu te ver om een beschrijving te geven van wat er allemaal is gebeurd de afgelopen 30 jaar. Ik wil me hoofdzakelijk beperken tot de laatste zes jaar.
Vanaf 2010 hebben wij een 45 tal projecten financieel mogen ondersteunen voor een bedrag van ruim € 80.000,-. Toen ik dat bedrag zag kon ik mijn ogen niet geloven, nog eens nagerekend, en het is toch echt zo. Een heel mooi bedrag dat gegaan is naar projecten in Nepal, Cambodja, Brasil, Colombia en ga zo maar door. Voor een compleet overzicht verwijs ik u graag naar onze website.
Wat me opvalt is dat we in die laatste zes jaar veel jonge mensen hebben mogen ondersteunen. Jonge mensen die voor een lange tijd het avontuur zochten. Daarbij hebben ze een deel van hun tijd besteed aan het werken bij een kleinschalig project.
Vanaf 2010 hebben we een paar grote acties mogen organiseren: vieringen in de botsauto's, foodfair, beklimming van de Alpe d'Huez en de Mont Ventoux. Daarnaast zijn er onze jaarlijks terugkerende kleine acties: moederdagontbijtjes en kerstmarkt.
Nog even terug komen op de botsautovieringen. In 2000 zijn we daar mee begonnen om de door 189 wereldleiders ondertekende millenniumdoelen onder de aandacht te brengen. Ik heb aan die millenniumdoelen in eerdere rondzendbrieven aandacht besteed. Elke vijf jaar mochten we in de botsauto's van de Familie Van Dam een viering houden.
In 2010 en 2015 hebben we een groot ijsblok in de tuin van de pastorie mogen neerzetten. U kunt zich dat nog vast wel herinneren.
Hoe de toekomst eruit zal gaan zien weet niemand. Maar wat ik wel weet dat onze groep nog steeds erg enthousiast is om dit werk voort te zetten en dat zullen we ook zeker gaan doen.
Met de hulp van velen, die ons op welke manier dan ook hebben gesponsord, hebben we kunnen doen wat er is gedaan. En dat het goed was is voor ons heel duidelijk.
Een heel groot woord van dank is hier op zijn plaats.

Met vriendelijke groet
Kees Ooijevaar

KvK: 371000429
Bank: NL16 RABO 03689.48.870 t.n.v. Auxilia

Oogstdankviering

Nog niet zo lang geleden was het heel gewoon dat elke LTO afdeling een feestelijke oogstdankdag had, waarbij begonnen werd met een dankviering in de kerk.
Toen afdelingen gingen fuseren, werden die, behalve in Zwaagdijk-Oost en Stedebroec, niet meer gehouden.
We werden benaderd door agrariërs, die de viering in de kerk missen.
Het bestuur van afdeling LTO Noord afd. Westfriesland is op die verzoeken ingegaan.
De oecumenische oogstdankdienst **voor leden en oudleden van de LTO en belangstellenden is op vrijdag 23 sept om 19.30 uur** in de Nederlands Hervormde Kerk, Raadhuisstraat 15, 1687AH te Wognum en zal worden voorgegaan door mevr. Ina Broekhuizen-Slot en dhr. Siem Bijman.
Daarna is er koffie.

Achter in de kerk zal een schrift liggen, waar u een gebedsintentie in kan schrijven.
We willen u vragen iets van de oogst mee te nemen voor de Voedselbank Westfriesland.
Alvast dank daarvoor.
Arie Schouten vz LTO Noord Westfriesland

Westfriese viering

U wordt van harte uitgenodigd om een West-Friese viering
mee te vieren in onze parochiekerk op
zondag 25 september om 10.00 uur.

Het thema van de viering is de vraag:

is God een West-Fries?

Samen bidde, samen bloid zinge met mekaar.
In oos oigen taaltje kerke, allegaar in oôs sundesegoed bai mekaar.
We hope jullie allegaar rond die toid bai oôs in de kerk te zien.
We hewwe koffie en thee voor de liefhebber klaar
en as je nag wat koupe wul bai de Wereldwinkel ken dat ok nag.

Voorganger van deze viering is Jaap Meester
uit Nibbixwoud een kenner en Creatief Gebruiker
van het Westfriese dialect.

Zangers/zangeressen gezocht

Voor de Westfriese viering op 25 september
in de parochiekerk Werenfridus
(tevens opening van het jaar),
samen met leden van het Middenkoor en
Dames en Herenkoor.
Er zijn drie repetities, de eerste op donderdag
1 september om 19.45 uur in de Inzet.

Meer informatie:
Kees Ooijevaar, tel. 0228 582203

In gesprek met....
mevrouw Nel Schouten-Bot

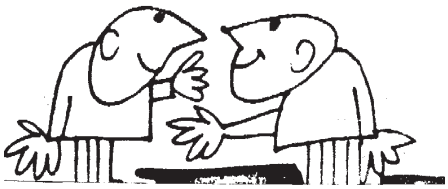

Op 15 mei 2016, Eerste Pinksterdag, was het feest in de kerk. De dirigente van het Dameskoor, Nel Schouten-Bot, was 40 jaar lid van het koor, alleen de jubilaris zelf wist van niks. Aan het einde van de feestelijke pinksterviering werd Nel door de voorzitster van het koor, Margriet de Vries, mee naar beneden genomen. Zeer verrast en overdonderd was ze en zag eerst ook haar man Piet, de kinderen en kleinkinderen niet, die vooraan in de kerk zaten.
Door Pastor Suidgeest werd haar na lovende woorden de zeerverdiende Gregoriusonderscheiding opgespeld.
Wij als redactie, nieuwsgierig als we zijn, wilden natuurlijk wat meer weten over deze bijzonder muzikale vrouw en hebben een interview met haar gehad.

Wanneer ben je begonnen met muziek?

Dat begon al op de kleuterschool. Zondagochtend ging ze met haar vader en moeder naar het bejaardenhuis waar haar oma woonde. Als ze met Kerstmis in de kapel bij de kerststal was haalde haar vader een mondorgel uit zijn zak en mocht ze daarop spelen. Op school mocht ze ook sinterklaas- en kerstliedjes spelen, ze was toen vijf/zes jaar. Nel heeft nog steeds mondorgels: een kleine, een piccolootje en een grotere.

Waren je ouders muzikaal?

'Mijn ouders niet, de familie van mijn moeder wel, de broers van mijn moeder konden heel goed zingen.'
De zusters op school hadden in de gaten dat Nel muzikaal was. Zij zeiden dat ze viool moest gaan spelen. Aan de overkant van de fam. Bot woonde destijds Ru Kaag en daar ging haar vader informeren of dat mogelijk was. Ru Kaag kocht een viool voor haar en bij hem heeft ze verschillende jaren les gehad. Twee keer is ze op een solistenconcours geweest en had prompt de eerste prijs. Ze was toen veertien jaar. Op een gegeven moment raakte de zin eraf en ze kreeg er een hekel aan. Ze voelde zich opgelaten als ze met die viool door het dorp liep. Niemand had dat toen.
Op een goede dag moest ze met haar viool naar Dirk Koster in Enkhuizen om er een nieuwe snaar in te zetten. Er kwam een man met een lange leren jas binnen, hij keek naar de vioolkist en zei: 'Stengun?' Dit verhaal is haar altijd bijgebleven.

Hij keek naar de vioolkist en zei: 'Stengun?

Te duur

Volgens Ru Kaag had Nel voor de violles hogerop gemoeten, maar dat konden haar ouders niet betalen en ze moest helpen in de kapperszaak van haar vader, samen met haar zus Lies.
In 1957 zijn ze verhuisd. Arie Groot nam de zaak over van haar ouders. Daarna is Nel via familie in de huishouding terechtgekomen in Bloemendaal. Het huis had vier etages en er waren zes kinderen. Ze was helemaal niets gewend wat huishouden betreft. Om de veertien dagen mocht ze naar huis. Ze was toen 18 jaar. Ze hield het niet vol, op een gegeven moment kreeg ze een zenuwaanval, ze kon niet meer stoppen met huilen. Haar moeder schreef toen een brief aan de mevrouw, dat het zo niet langer kon. Nel, die de post ophaalde zag aan het handschrift dat de brief van haar moeder was en hield deze achter. Na twee dagen gaf ze de brief toch, want ze hield het echt niet vol.
Daarna heeft ze nog een paar jaar bij Piet Neefjes (makelaar/assurantiën) gewerkt, 's ochtends in de huishouding en 's middags op kantoor, dat was hartstikke leuk.

Verhuizing

Het gezin Bot verhuisde naar Bloemendaal, waar een sigarenzaak werd gehuurd. Ze hadden klanten zoals Professor Romme (politicus) en God-

fried Bomans. De klant is koning en soms moesten bepaalde merken sigaren uit Haarlem worden gehaald. Haar vader fietste daar dan naar toe en moeder paste op de winkel. Het was hard werken en de winkel werd gehuurd, dus het kwam nooit naar hun toe. Via, via hoorden ze toen dat het huis van Dirk Bakker (naast Mathot) te koop kwam in Wervershoof, dat hebben ze toen gekocht. Haar ouders zijn 62 jaar getrouwd geweest.

De liefde

Nel en Piet hebben elkaar ontmoet in Haarlem. Ze kon hem eigenlijk al uit de Goorn, waar ze met kermis weleens kwam met haar vriendin, Bets Roozendaal. Piet hoorde zo dat Nel in Bloemendaal woonde en heeft telefonisch een afspraak met haar gemaakt. Samen met zijn broers Jan en Joop had hij een melkzaak in Slotermeer. Bij Schouten thuis waren ze heel muzikaal. Zijn vader speelde ook piano.

Muziek

Intussen had de viool dertig jaar aan de muur gehangen voor decoratie. Maar op een dag zag ze een klein stukje in de krant waarin gevraagd werd naar musici voor begeleiding bij operettes.
Nel dacht dat ze het vioolspelen verleerd was, maar vroeg toch de muziek op. Dit werd opgestuurd en met de muziek ging ze naar Zwaag, naar Cor Zaal. Thuis kreeg ze de tijd om drie weken de muziek te repeteren en zo is ze eigenlijk al vioolspelende verdergegaan. Jaren heeft ze dit gedaan en met heel veel plezier. Zwaag, Abbekerk, Purmerend, Den Helder, Hoorn, Alkmaar, Heerhugowaard, ze heeft in heel wat plaatsen gespeeld. In elke plaats speelde een ander gezelschap, toch kwam ze geregeld dezelfde gezichten tegen.
Op een gegeven moment werden de operettes musicals en verviel de vioolmuziek. Eén keer heeft ze nog meegespeeld met de musical de Wizz.
Nel laat ons muziekstukken zien en de data wanneer ze gespeeld heeft, alles keurig bijgehouden in een map.
In Zaandam heeft Nel tien jaar in een salonorkest gespeeld. In het Amstelhotel trouwde toen een zoon van Dreesman, waar ze voor speelden. Ook in de Grote Kerk in Amsterdam. Elke dinsdagmiddag speelde ze met het salonorkest.
En dan nog het ouderenkoor 'De jeugd van gister' bij Klaas Weel, dat was op woensdagochtend. Piet speelde daar piano en Nel dirigeerde. In tien jaar tijd hadden ze 76 optredens met het koor, dat was geweldig om te doen (begon in 1990).

Dansgroep

Piet, was een keer bij iemand in Hoogwoud die orgel speelde. Deze man begeleide de Hoogwouder dansers en hoorde van Nel's vioolspel. Hij vroeg of ze dat voor de dansgroep wilde doen, één keer in de twee weken op dinsdag repeteren en zo rolde Nel weer in een ander muzieketablissement. Dat heeft ze negen jaar gedaan, maar is nu als oproepkracht beschikbaar.
Daarnaast heeft ze ook in Hoorn en Enkhuizen op cruiseschepen gespeeld tot vermaak van Amerikaanse toeristen op deze schepen. Nel laat een foto zien uit 2012, waar ze in Westfriese kleding op een schip speelt samen met andere muzikanten. Ze heeft dat zo'n vijf jaar gedaan. De toeristen vonden het prachtig.
In de krant las ze een keer: Vrije speelavond voor muzikanten in Schellinkhout. Nel kreeg de muziek toegestuurd en dacht dat ze dat wel zou redden, dus is ze naar de speelavond gegaan.

Helaas hebben de kinderen van Piet en Nel niets van hun muzikaliteit.

Door haar ervaring met muziek, is ze het Dameskoor gaan dirigeren.

Ze vond het prachtig en ze mocht blijven. Ze speelden prachtige concerten. Momenteel zit ze elke maandagavond in Hoorn bij Symfonia en woensdagochtend in St. Nicolaas verpleeghuis in Lutjebroek (inmiddels al twaalf jaar).

Alleen

Haar man Piet speelde vroeger op partijen en bruiloften, Nel heeft ontzettend veel avonden alleen gezeten. Muziek was niet zijn beroep, hij zat in de makelaardij.
Ook hij heeft het nu druk met muziek maken. Op maandagochtend in St. Martinus Medemblik, dinsdag in Overvest in Enkhuizen, woensdag om de drie weken St. Nicolaas in Lutjebroek, donderdag weer in Overvest, vrijdagochtend krant lezen in Lutjebroek en de laatste zaterdag van de maand ook in St. Nicolaas. Het is een prachtige bezigheid. Hij speelt dan accordeon, piano of orgel.
Met Kerst zingt Nel met een aantal dames in basisschool 'De Dijkwerkers' met begeleiding van Piet op de piano en worden tussen de liedjes, verhaaltjes verteld. Dit doet ze ook al een jaar of tien- elf.
Helaas hebben de kinderen van Piet en Nel niets van hun muzikaliteit. Van de kleinkinderen speelt er een gitaar en een ander piano.
Nel en Piet wonen ondertussen alweer 36 jaar op de Floralaan, daarvoor tien jaar in de Bannestraat, zes jaar in Amsterdam en zijn ze in Hilversum getrouwd.

Dameskoor

In de tussentijd is ze ook bij het dameskoor gaan zingen, nu inmiddels veertig jaar terug.
Elke woensdagavond repeteert het dameskoor.
Tinus van Ophem dirigeerde destijds, toen Nel bij het koor kwam. De laatste zaterdag van de maand zongen ze de mis in Sint Jozef. Mw. Schukking en mw. Vermaat hadden een cursus gedaan voor dirigeren, maar beiden konden dit op een gegeven moment niet meer doen. Tinus vroeg toen aan Nel of zij het wilde proberen. Door haar ervaring met muziek kon ze goed noten lezen, dus is ze gaan dirigeren en nam ze samen met iemand anders de vieringen in Sint Jozef op zich. In Onderdijk stond ze ook af en toe voor een koor. Later dirigeerde ze, als het nodig was ook de trouw- en rouwdiensten. Zo is ze dus in het dirigeren gerold.
Maar blijkbaar was Git Lakeman-Koomen niet tevreden, want toen Nel terugkwam van een vakantie, zei Git: 'Horres Nel, ik heb je opgeven voor een dirigeercursus.' Er zat niks anders op dus heeft Nel dat twee jaar gedaan, je steekt er toch wat van op.

Leuk bestuur

Er worden hele leuke uitjes georganiseerd door het bestuur: een high tea, een keer een bezoek aan de visafslag in Enkhuizen, een schuitentocht. De laatste keer zijn ze met het dameskoor naar Hoedje Af van Wil Gorter in Andijk geweest.
We krijgen een foto te zien waarop de dames met de hoeden op staan.
Nel raakt niet uitgepraat over haar jubileum, ze laat foto's zien, een oorkonde en een verslag van Margriet, welke ze voorlas tijdens een bijeenkomst in de Inzet.

We danken Nel voor haar gastvrijheid en enthousiaste verhaal en wensen haar en het Dameskoor nog vele gezonde en muzikale jaren in de Werenfriduskerk en ver daarbuiten.

Anneke Neefjes-Kuip
Riet Kuin-Ooijevaar

Familieberichten

IN MEMORIAM

Op 11 mei 2016 is in 'De Wilgenhof' op de hoge leeftijd van bijna 95 jaar rustig ingeslapen **Margaretha (Gré) de Haan**. 'Een rijk en liefdevol leven' is de herinnering aan haar levensweg in de dagen van afscheid. Herinneringen… Ze heeft in de jonge jaren van haar leven de opleiding 'Verpleging' gedaan. Met die opleiding en met een zorgzame instelling naar anderen toe heeft ze verschillende jaren gewerkt in het AMC in Amsterdam.
In het jaar 1960 is Gré met haar man Theo naar Amerika geëmigreerd. Voor familie de Haan werd zij de (schoon)zus, de tante in Amerika, een heel eind weg maar met blijvend goed contact. Het wonen, het verblijf in Amerika heeft rond 23 jaar geduurd. Zij keerde terug naar haar vertrouwde omgeving, Wervershoof! Dichtbij familie was zij natuurlijk van harte welkom. De kinderen bleven in Amerika wonen, in vertrouwde omgeving voor hen met hun gezinnen. Gré heeft een mooie tijd hier gehad met wonen op de Slotlaan. Zij kon genoeg ondernemen en invulling aan de dagen geven, vitaal als zij was. In het begin was er af en toe nog wel eens een Engels woord of zin ertussen door, 't klonk grappig. In een laatste fase van haar leven heeft ze de goede zorg van 'De Wilgenhof' mogen ondervinden. Het was een laatste verhuizing. Ze was er heel tevreden met de medebewoners. Het beschermd wonen kon ze niet missen. Er kwam een stilte voorgoed over haar leven, rustig heengegaan. De kinderen kwamen vanuit Amerika over voor het afscheid. Op de familiecirculaire stond het driemaal onder elkaar: U.S.A. als hun thuisland. Het afscheid met dank en herinnering was in het Crematorium in Schagen, op 17 mei.

Op 12 mei 2016 is op de leeftijd van 84 jaar overleden **Jacobus Petrus (Sjaak) Koopman**. Het was in de 'Geriantkliniek' in Heerhugowaard in de laatste fase van zijn leven. 'Met liefde heb je voor ons geleefd en gezorgd', zo konden we lezen op de familiecirculaire.
Als kind opgegroeid in een groot gezin aan de Dorpsstraat leerde Sjaak al vroeg de handen uit de mouwen steken. In 1956 was de trouwdag met de bruid van zijn keuze, van zijn leven, Tiny Steneker. Er kwam de vreugde en de voldoening van een gezin.
Al gauw was er een emigratie naar Australië (er was daar familie), een uitdaging en een hele ervaring. Het werd na een aantal jaren weer Wervershoof. Sjaak hield van het Westfriese landschap, van de wisseling van de seizoenen hier, de schoonheid van de natuur. Hij kon zich verwonderen over wat hij zag. Dichtbij huis was het al te vinden, in de tuin om huis. Hij hield van de gezelligheid van familie en goede vrienden, van het verenigingsleven, van kaarten, dansen, het eerste deuntje. Hij hield van lezen, later met meer tijd daarvoor. Het gaf hem een wijde blik op het leven, op de voortgang van de geschiedenis, de mens daarin opgenomen. Voor hem was het een manier van reizen-door-de-tijd. Het vormde zijn leven. Hij kon door dat alles goed relativeren. In de verdere tijd kwam er een verhuizing naar de Watering, kleiner wonen naar het zin. Het waren de jaren van een mindere gezondheid. Na enkele jaren kwam een van de aanleunwoningen in beeld. Daar was meer zorg binnen bereik. Het was in de situatie van nog weer meer inleveren. Zelf is Sjaak aan die verhuizing niet meer toegekomen. In de drukke en bewogen dagen van verhuizen en inrichten was er onverwacht zijn overlijden, zijn óvergang naar het ene Vaderhuis, voorbij zijn laatste levensgrens. Een herdenkingsdienst was in de St. Werenfriduskerk op 17 mei, met dank en herinneringswoorden. De crematie was daarna in Hoorn.

Op 12 mei 2016 is op de leeftijd van 87 jaar overleden **Anna Maria (Annie) Boon-Bot**. Het was in Huize St.Jozef. 'Sterker dan de dood is de herinnering die blijft'. Het was de openingsgedachte op de circulaire. En herinneringen zijn er genoeg.
In 1928 is Annie geboren op de Dorpsstraat. Ze heeft thuis in het gezin een fijne jeugd gehad. De droomprins die zij ontmoette voor haar verdere leven was Simon Boon. De trouwdag was in het jaar 1952. Er kwam een groot gezin en ook de start van een eigen bedrijf met tulpen en lely's. De hulp van de kinderen was er, extra welkom in de drukke tijd van het jaar. Er leefde nog een andere wens: een café beginnen! Dat moment is gekomen in 1974. De naam werd een begrip: 'Boônebar', gezelligheid troef, gastvrijheid ruim aanwezig, ontmoetingsplek voor velen. Het kriebelde opnieuw: de start van een pension! Een verhuizing volgde naar Simpelveld in Limburg, een nieuwe uitdaging. Een groeiend verlangen naar Wervershoof deed hen na vijf jaar weer terugkeren. Een huis was beschikbaar op de Kaagweg voor de eerste jaren. Later volgde er een verhuizing naar de Burg. Raatlaan voor langere tijd. Een hoogtepunt was het 60 jarig huwelijksfeest in 2012, feestelijk en dankbaar gevierd met gezin, familie en goede vrienden. In die jaren ging het minder goed met de gezondheid van vader Simon. Een herseninfarct in 2013 gaf extra zorgen. De opname in een verpleeghuis was onvermijdelijk. Moeder Annie vond het thuis maar stil, eenzaam. Een verhuizing naar Huize St. Jozef volgde. Het deed haar goed. Er was daar afleiding en verzorging die zij niet kon missen, zeker niet in een verdere fase van haar leven. Vrij onverwacht kwam er een stilte voorgoed over haar leven. In Avondwake en Uitvaartliturgie was er het afscheid. Het was met dankbare

herinneringen aan een beminde en dappere echtgenote, moeder en oma. De begrafenis was op het kerkhof op 18 mei, een laatste groet.

Op 20 mei 2016 is na een onverwachte ernstige terugval overleden **Elisabeth Johanna (Elsa) Kooiman-Venhuis**. Het was op haar leeftijd van 90 jaar. Het gaf een hele verwerking, in enkele dagen zo'n verandering. Herinneringen zijn er genoeg aan een energieke moeder en oma, heel haar levensweg. Met haar echtgenoot Jo Kooiman was er 35 jaar geleden de verhuizing vanuit Amsterdam (winkel-melkzaak) naar het landelijke Hauwert, naar knusse woning met tuin en uitzicht op de omgeving, helemaal naar het zin. Er waren al gauw goede contacten in de buurt: verenigingsleven, zwemclub, kaartclub, de soos, een mooi samenzijn. In de julimaand van het jaar 2002 was er het 50 jarig huwelijksfeest, dankbaar gevierd als gezin met familie en goede vrienden. Het was met extra dankbaarheid, denkend aan een ziekenhuisopname en tijdig herstel van de bruidegom. Het feest kon doorgaan. Echter, vier maanden later was er opnieuw een ernstige terugslag en ziekenhuisopname. Herstel is er toen niet gekomen, het werd een stilte voorgoed. Het gaf de verwerking van afscheid en gemis. Afscheid in onze kerk toen van echtgenoot Jo en begrafenis op het kerkhof op 16 november 2002. Voor moeder en oma Elsa was er binnen eigen gezin en de woonbuurt troost en kracht in de verwerking van dit afscheid. Er volgde langzaam weer de voldoening van mooie levensdagen, dapper en moedig. Het bleef aantrekkelijk wonen in haar woning met vele goede herinneringen aan samen. Onverwacht is haar eigen levensvoltooiing gekomen, binnen de dagen van een week. Opnieuw als gezin, familie en goede buren was er het samenzijn om te verwerken en afscheid te nemen. Opnieuw een afscheid in onze kerk met een dankbare terugblik. Het was op 25 mei, met daarna de begrafenis in het familiegraf bij haar echtgenoot Jo, beiden weer samen.

Op 2 juni 2016 is in het ziekenhuis in Hoorn overleden **Riet Neefjes-Klaver**, op de leeftijd van bijna 86 jaar. 'Veel mooie herinneringen verzachten ons verdriet, voorgoed uit ons midden, voor altijd in ons hart', herkenbare woorden op de circulaire.
Op 22 juni 1930 is Riet geboren in Westwoud. Daar liggen de jaren van haar jeugd, met twee zussen en drie broers en haar ouders Dorus en Sien Klaver. In 1965 was de trouwdag met Arie Neefjes als bruidegom. Een verhuizing volgde naar Onderdijk, in de Past. van Santestraat. In 1967 werd dochter Simone geboren, vreugde en geluk in het gezin. Met elkaar deelden zij het leven met alle zin en invulling, het was gedurende 35 jaar. Goede zin was dichtbij te vinden: koersballen in het Dorpshuis, sjoelen in 'De Schoof', een kaartrondje met de buren, plezier met kermis en met de harddraverij, de gezelligheid van menig feestje, de mooie jaren thuis… Op 5 november 2000 kwam haar man Arie te overlijden. Het was een hele verwerking in die dagen en in de verdere tijd. Enkele jaren later was er een verhuizing naar de Olympiaweg in Wervershoof, met al gauw gewenning. Aantrekkelijk was het dichtbij wonen van dochter en schoonzoon én een kleindochter die er is gekomen, de trots en vreugde in oma's leven. Bezoek over en weer gaf altijd voldoening, het mooi samen zijn. Met het inleveren aan levenskracht in de verdere jaren betekende dit een verhuizing naar Huize St. Jozef. Ze waardeerde de liefdevolle verzorging die zij mocht ontvangen in de vier jaar, dat zij daar heeft mogen wonen. Na een kort ziekbed is haar overlijden gekomen in vrede en overgave. In de parochiekerk te Onderdijk was op 7 juni de afscheidsviering met dank en toepasselijke woorden. De begrafenis was daarna in het familiegraf bij haar man.

Op 6 juni 2016 is in Huize 'Lindendael' in Hoorn overleden **Thecla Dol-Verdonschot**. Het was op haar leeftijd van 80 jaar. Een ongelukkige val in haar kamer in Huize St. Jozef bracht haar naar het ziekenhuis in Hoorn, gebroken heup, operatie, herstel in Huize 'Lindendael'. Onverwacht kwamen er complicaties, er kwam een stilte voorgoed over haar leven.
Thecla werd in september 1935 in Wervershoof geboren als jongste in een groot gezin. Het was thuis een gezellige tijd met elkaar, altijd wat te beleven. Het was hard werken in het bekende patroon: de jongens op het land, de meisjes in de huishouding. In de jonge jaren van haar leven kwam Thecla Theo Dol tegen. Het werd een keuze voor het leven, samen op weg: bruidspaar, huwelijk, gezin, drie dochters, mooie thuisjaren met elkaar. Werk was er in het tuindersbedrijf, met extra hulp in de drukke tijd van het jaar. Na gelukkige jaren met en voor elkaar overleed Theo op 51 jarige leeftijd, een zware slag en een hele verwerking. Na vijf jaar kwam in het leven van Thecla Koos Dekker, als goede buur al bekend. Er kwam de bouw van een nieuw huis op de Driehuizen. Er was goede zorg voor elkaar met een aangename invulling van de dagen. Het sámen was heel wat waard. In de verdere tijd moest Thecla meer en meer inleveren aan gezondheid en levenskracht. Koos kon veel opvangen, met zorg in de weer, een toeverlaat om op te rekenen. Voor Thecla kwam in een verdere fase van haar leven een verhuizing van pas naar Huize St. Jozef in verband met haar gezondheid. Ze was er dankbaar voor, een juiste keuze. Toen was er onverwacht die ongelukkige val in haar kamer, kort daarna een definitieve stilte en de verwerking daarvan. De Uitvaartliturgie was in onze kerk op 10 juni met dankbare herinneringen. De begrafenis was daarna op het kerkhof, met daar een laatste groet.

Op 18 juni 2016 is in het ziekenhuis in Hoorn overleden **Petrus Franciscus (Piet) Neefjes**, op de leeftijd van 84 jaar. Onverwacht kwam er een stilte voorgoed over zijn leven, de verwerking daarvan en veel herinneringen.

Piet kwam uit een tuindersgezin met onderling een sterke en hartelijke band. Van huis uit was hij gericht op het tuindersvak. Hij had ook belangstelling voor techniek, tuinbouwtechniek. Na zijn diensttijd volgde hij de avondcursus 'metaaltechniek'. Dit zou al gauw van pas komen. Bij enkele firma's was hij werkzaam, zoals bij Land- en Tuinbouwmachines fa. Smid in Wadway. In latere jaren was hij in dienst bij Van Gend en Loos en bij fa. Doodeman. De vrijheid van het tuindersvak trok hem weer in die richting. En zo geschiedde, Piet kreeg het voor mekaar: de huur van een stuk land, thuis het gebruik van de schuur, de afzet van de oogst op de veiling. In latere jaren kwam hij terecht bij het Waterschap. Met de veegmachine hield hij de sloten schoon (bevaarbaar) in de polder, hij was een buitenmens. Om gezondheidsredenen kon hij dit werk niet voortzetten.
Piet had plezier met zijn ritjes op de motor en in zijn DAF, ritjes in eigen land maar ook verder. Met zijn vrienden waren er vakantiedagen in binnen- en buitenland. Hij hield van de gezelligheid van de Wervershover kermis, van Beierse muziek. Thuis heeft hij veel huishoudelijke taken kunnen doen bij zijn bejaarde ouders, met veel dank, bijzonder ook van broers en zussen. Na het overlijden van eerst moeder, daarna van vader, kwam er eens tijdens een reis voor alleenstaanden naar Wenen voor Piet een leuke ontmoeting, Wilhelmien! Het groeide naar een relatie en naar een trouwdag in de meimaand van het jaar 1990. Het is wonderlijk en mooi hoe wegen soms gaan. Dat was ook het vervolg, mooi wonen op de S. Koopmanstraat. Ze mochten veel voor elkaar betekenen in de verdere jaren. In de fase van een mindere gezondheid was er veel zorgzame aandacht en hulp. Onverwacht was er een ernstige terugslag. Een ziekenhuisopname volgde, onzekerheid en mindere dagen. Er kwam een definitieve stilte en de verwerking daarvan. Op 23 juni was het afscheid in het Crematorium in Hoorn met toepasselijke dankwoorden en herinneringen.

Op 12 juli 2016 is in Huize St. Jozef overleden **Martha Theresia Jong-Noordeloos**, op de leeftijd van 88 jaar. Het was drie maanden na het overlijden van haar echtgenoot Paulus, op zijn leeftijd toen van 94 jaar. We herkennen de aanvangswoorden op de circulaire, tot deze moeder en oma gesproken: 'Je kon hem niet missen, dat zagen we meteen. Je zult hem nu terugzien, dan zijn jullie weer één'.
26 april 1928 was haar geboortedag in Onderdijk, in een mooi gezin samen. In 1950 trouwde ze met Paulus Jong. Het werd een wonen op de Kagerbos. Er kwam een gezin, een mooie tijd. Na vijf jaar volgde er een verhuizing naar Onderdijk, in de van Velzenstraat. Moeder hield van gezelligheid, van de kermisdagen en andere plezierige dagen. Breien, borduren, vele uren kon Martha zo bezig zijn. Ze hield van zingen. Ze is vele jaren verbonden geweest met Westfrisia Cantat. Lange tijd was ze lid van het Dameskoor. Haar man Paulus deed niet voor haar onder. Ook hij was een liefhebber van zingen, op het Herenkoor en als lid van Westfrisia Cantat. In het jaar 1978 volgde er een verhuizing naar de Koggestraat in Wervershoof. Ook hier hebben zij samen de gezelligheid van de buurt gekend en mede opgebouwd, een mooie tijd. De jaren gingen verder tot in hun levensavond. In het jaar 2002 was er een verhuizing naar een van de aanleunwoningen, goed naar het zin. In het jaar 2011 was er een verhuizing mogelijk naar een echtparenkamer in Huize St. Jozef, met goede zorg dichtbij, op weg samen naar de verdere jaren. Zo is het gegaan, met langzaam inleveren aan gezondheid. Het vieren van het 60 jarig huwelijksfeest was heel bijzonder met dankviering, een mooie herinnering. Na vaders overlijden is kort daarna moeder overleden, terugkijkend ook deze keer naar een voltooid leven. Het afscheid was in de kerk van Onderdijk, met toepasselijke woorden en zang. De begrafenis was daarna op het kerkhof in het familiegraf, vader Paulus, moeder Martha weer samen. 'Het is goed zo'. Het was op 18 juli.

Op 13 juli 2016 is op de leeftijd van 79 jaar in Huize St. Jozef overleden **Gerard Korver**. Zijn laatste jaren zijn niet gemakkelijk geweest. Meer en meer moest hij inleveren, meer en meer was zuurstof, extra zuurstof nodig. Het is met bewondering zoals Gerard de moed erin bleef houden. De kleine dingen van het leven kon hij waarderen, met speelse opmerkingen en humor. De kracht van zijn leven raakte op. Er kwam een stilte voorgoed over zijn leven.
Zijn levensweg is begonnen in Zwaagdijk in 1936 als oudste van zes kinderen. In zijn kinderjaren was er de verhuizing naar Onderdijk. In het jaar 1965 was de trouwdag met Bets Vriend. Er kwam een gezin met twee dochters, een gelukkig leven samen. In de jonge jaren van zijn leven werkzaam op de bouw volgde later ander werk bij enkele bedrijven. Uiteindelijk kwam hij terecht bij Philips in Hoorn. Er ging een wereld voor hem open: de wereld van de computer! Hierin heeft hij zijn weg en verdere ontwikkeling gevonden. Met zijn opgedane kennis heeft hij veel betekend voor de administratie van de parochie, hij maakte een nieuwe opzet voor de kerkhofadministratie, deed hand- en spandiensten op de St. Gerardus Majella school voor de kinderen en was voor de Stichting 'Oud Onderdijk' in de weer. Hij was een hulp voor particulieren en zocht de twee familiestambomen uit….
Meer en meer kreeg Gerard last van zijn longen. In de beginjaren kon hij nog genieten van de natuur, van zijn bootje, zijn kano. De Vliet was een prachtige plek om met Bets een tochtje te maken en te genieten. In 2013 was de verhuizing naar een van de aanleunwoningen, kleiner wonen, alles bij de hand. Twee jaar later kwam een kamer beschikbaar in Huize St. Jozef. Nog weer meer goede en nodige zorg was aanwezig. Voor Bets kwam ook een kamer beschikbaar, dichtbij elkaar. Toch nog onverwacht is zijn overlijden gekomen, met verwerking, afscheid en met herinneringen. De herdenkingsdienst ten afscheid was op 18 juli in onze kerk met toepasselijke woorden en dank. De begrafenis was daarna op het kerkhof.

In het ziekenhuis in Hoorn is op 18 juli 2016 na een ernstige ziekte overleden **Truus Haster-van Velzen**. Het was op de leeftijd van 63 jaar, met nog zoveel verwachtingen, goede zin en plannen voor de verdere jaren. Het was zoals we het op de familiecirculaire konden lezen, het was 'na een korte hevige strijd'.

We denken aan haar plaats in haar gezin als beminde echtgenote, een zorgzame moeder, een lieve oma, niet weg te denken met de invulling van haar leven, hartelijk, positief, met haar plaats binnen familiekring. Zo was ze ook bekend in de buurt als welkom, een goede buurtgenoot in de straat. Op sportief gebied heeft ze veel betekend voor het verenigingsleven, de gymvereniging VVW. Ze groeide uit tot een enthousiaste, gedreven trainster voor de damesgroep. Het was met een eigen stijl van lesgeven die aansprak. Het is een verbondenheid geworden van zelfs 38 jaar. Een 35-jarig jubileum-moment, drie jaar geleden, kreeg een dankbare invulling. In 'Binding' van eind juli konden we een bijzondere dank-herinnering lezen, als herinnering en dank vanuit de gymvereniging VVW.

Het afscheid was in onze kerk met een Avondwake, met mooie teksten en zang, een liefdevolle herinnering. Op 23 juli was de crematie in het Crematorium in Schagen.

Op 31 juli 2016 is op de leeftijd van 92 jaar overleden **Piet (Petrus) Bot**. Het was in 'De Wilgenhof' met dank voor de goede verzorging die hij daar heeft ontvangen. Zijn krachten waren op. De dagen van verwerking en afscheid zijn gevolgd door genoeg herinneringen.

In vroegere jaren was werken na de lagere school heel gewoon. Piet had al gauw werk op de bouw bij Willem Deen. Daarnaast deed hij stoffeerwerk bij zijn vader die een meubel- en textielzaak had. Het vak leerde hij in Utrecht. Hij kwam met deze opleiding in dienst in de zaak van zijn vader. Later haalde hij zijn middenstandsdiploma.

De oorlogsjaren waren best spannend, soms met razzia's en het beschermen van mensen in de polder. Piet was betrokken bij het jeugdwerk en hij deed het nodige voor de kerk.

In oktober 1949 was de trouwdag met zijn grote liefde Martha Mol uit Onderdijk. Er kwam een gezin met acht kinderen, de mooie jaren thuis, genoeg te beleven samen, op weg naar de verdere jaren van hun leven. In de meubelzaak (met zonen) kwam er in de latere jaren een afsluiting van zijn werk vanwege gezondheid. Als ouders samen volgden er mooie jaren: de thuisjaren, een dagje uit, fietsen, vakantiedagen, een oppasbeurt bij de kinderen, de plakboeken, de tuin om huis, genoeg invulling. Het overlijden van moeder Martha in 2001 was een hele slag. Vader verwerkte het gemis o.a. door het schrijven van gedichten, zoals hij dat ook deed later bij het onverwacht overlijden van kleinzoon Jordy en van zoon Frank. Het gaf hem troost en kracht. Hij liet het graag aan anderen lezen, met waardering die hij kreeg. In zijn verdere leven was en bleef hij een gezinsmens. Vader hield van gezelligheid, zijn gezin dichtbij. Hij kon dan volop gezelligheid en invulling geven aan bijzondere dagen als kermis en Sinterklaas met gulle hand. In de laatste fase van zijn leven in 'De Wilgenhof' kwam er op een gegeven dag een definitieve stilte over zijn leven. Op 5 augustus was het afscheid en de crematie in het Crematorium in Hoorn, met dankwoorden in herinnering.

Op 3 augustus 2016 is in het ziekenhuis in Hoorn overleden na een ongelukkige val op haar kamer in 'De Wilgenhof' **Alie (Alida Maria) Lakeman-Grooteman**. Het was na een week vol zorg en aandacht voor haar. De stilte van haar heengaan betekende rust, geen pijn meer en een verwerking met dierbare herinneringen.

Haar geboortedag op 14 januari 1927 gaf het verdrietige moment van het overlijden van haar moeder, met de zorg daarna voor het jonge gezin met vijf kinderen. Met liefdevolle aandacht was er opvang en hulp. Een aantal jaren later kreeg vader een nieuwe relatie. Dat betekende weer heel veel goeds in de voortgang van het leven. In de oorlogsjaren kreeg Alie verkering met Henk Lakeman, geen gemakkelijke tijd, voor Henk o.a. de Indië-jaren. Maar de band was gesmeed en bleef hecht. In november 1952 was de trouwdag. Hun eerste kindje overleed bij de geboorte, een hele verwerking. Al snel kwamen er zeven kinderen, voor moeder de mooiste tijd. Ze genoot van het zorgen, met liefde voor het gezin in de weer, niets was haar teveel. Een nieuw huis werd gebouwd op Dorpsstraat 53, met meer ruimte. Vader Henk had met broer Jaap het schildersbedrijf van hun vader overgenomen. Moeder Alie kon de drukte goed aan in de huishouding, in en om het huis, in de tuin en in het bedrijf. Ze hield van netjes. In de loop van de jaren gingen de kinderen hun weg naar een eigen bestemming en invulling van leven. Er kwamen jonge gezinnen, kleinkinderen, later achterkleinkinderen. Altijd waren zij welkom met hun verhalen, hun streken, een spelletje, met wat zij ieder toestopte. Voorbij de 65 ging het minder goed met de gezondheid van vader Henk vanwege longemfyseem. De verzorging thuis was liefdevol, ten einde toe. Na vaders overlijden probeerde moeder Alie zo goed mogelijk de draad weer op te pakken. Verdriet en verwerking heeft zij ook op andere momenten meegemaakt. Het was met het overlijden van kleindochter Susanne en met het overlijden van schoonzoon Simon. Ze was een voorbeeld van zorg, troost en meeleven. Met teruggang van levenskracht in de laatste jaren, met zoon Harry thuis, was op een gegeven moment verdere zorg nodig. Zij heeft haar laatste levensjaar als een waardevol thuis mogen ervaren in 'De Wilgenhof'. Ze bleef ook daar een geliefd middelpunt van haar gezin en familie, en van de medebewoners. Toen was er die ongelukkige val….. en de verdere dagen. 'Zij bracht licht in ons leven', het was een kenmerkende zin op de familiecirculaire. Het afscheid was in de kerk met dierbare herinneringen. De be-

grafenis daarna in het familiegraf op het kerkhof bij haar man Henk, vader en opa.

Op 12 augustus 2016 is op de leeftijd van 91 jaar overleden **Maria Anna Verdonschot-Ruitenberg**. Het was in Huize St. Jozef waar zij met dank de goede verzorging heeft mogen ontvangen die zij meer en meer nodig had. Verwerking en herinnering…..
In Hoogkarspel geboren op 22 april 1925 kwam er door haar huwelijk met Antoon Verdonschot een verhuizing naar Wervershoof. In een groot gezin dat er ging komen was er genoeg te beleven. Met buurtjes, vrienden en kennissen was niets te gek. Moeder hield de teugels goed in de hand. En ze gaf ruimte, genoeg ruimte om te leven en te laten leven. Bepalend in haar leven is zeker geweest dat echtgenoot/vader Antoon veel te vroeg in jaren, door een triest verkeersongeval in eigen omgeving, in het jaar 1967 kwam te overlijden. Het gaf een hele verwerking met voor ogen een jong opgroeiend gezin. Moeder was iemand met karakter, met humor en met een waardevolle gerichtheid naar haar gezin. Het is met respect en bewondering zoals zij haar ouderlijke taak invulling heeft gegeven, je zou kunnen zeggen als vader-en-moeder-tegelijk. Zo zijn de jaren verder gegaan, de kinderen met hun invulling van leven, gericht naar hun toekomst. Moeder heeft een hoge leeftijd mogen bereiken. Er is een grens gekomen. Haar hart was sterk, 'haar geest nog op volle kracht, maar over haar lichaam had ze geen macht'. In het wachten en waken in de laatste dagen en nachten was er een liefdevolle aanwezigheid en ondersteuning door de kinderen. Toen kwam er een stilte voorgoed over haar leven. In onze kerk hebben we afscheid genomen in gekozen woorden en zang met dank om de betekenis van haar leven. De begrafenis was in het familiegraf bij haar man, het was op 17 augustus.

Op 12 augustus 2016 is op haar leeftijd van 88 jaar 'na een leven vol zorg en liefde vredig ingeslapen' **Cecillia Maria (Ciel) Hooiveld-Vlaar**. Ze was een beminde moeder en lieve oma en overoma binnen haar gezin. In Hoogkarspel geboren kwam er in de jonge jaren van haar leven iemand op haar levenspad: relatie, verkering, levensgezel Theo Hooiveld. De trouwdag was op 22 november 1949. Er kwam een zoon, in latere jaren twee kleinkinderen, nog weer later twee achterkleinkinderen. Het betekende voor haar in de voortgang van haar leven geluk, vreugde, vele mooie momenten samen, altijd welkom, bezoek over en weer.
Moeder Ciel had goede, sociale aandacht voor de medemens, waar nodig met ondersteuning, hulp, de naaimachine bij de hand, met het schrijven van een kaart als gelukwens, met een opbeurend woord bij ziekte of tegenslag, een persoonlijk woord als een opwekkende groet. Een terugval in gezondheid is er meerdere keren geweest, met steeds weer een herstel in de goede richting. Een terugslag door verdriet en gemis is er ook geweest in situaties van overlijden van dierbaren, haar schoondochter Alie in het jaar 2007, haar man Theo in het jaar 2008, en ook van anderen binnen familiekring. Het betekende een hele verwerking met het zoeken en ook weer vinden wat haar goed heeft gedaan vanuit aandacht en goede zorg om haar heen. Goed wonen was het in een van de aanleunwoningen, een laatste verhuizing, met dichtbij de verzorging vanuit Huize St. Jozef. Toch nog onverwacht is haar levenseinde gekomen. In Avondwake en Uitvaartliturgie hebben we afscheid genomen. Haar persoonlijke wensen voor de Avondwake had zij mooi verzameld, met Dameskoor waar ze vele jaren lid van is geweest. Op 18 augustus was de begrafenis op het kerkhof bij haar man.

Gedoopt

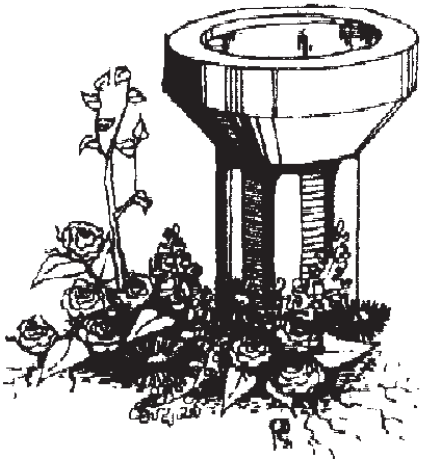

Lisanne Maria Fennechien,
dochter van Jaap en
Jennifer Kuin-Meendering
(Bulledik 9).

Eline Catharina Maria,
dochter van Jeroen en
Annemarie Veeken-Schoenmaker
(Belmolendijk 29).

Lola Emma,
dochter van Bart Hartog en
Kim Zuijderwijk (Dorpsstraat 94).

Lucius Xylius,
zoon van Ronald Sichterman en
Wilma Claes (Olympiaweg 125).

Ronald Marco Sichterman,
volwassenen-doop.

Een hartelijke gelukwens aan ouders en kinderen,
op weg naar een blije jeugd,
gelukkige kinderjaren,
gezondheid, heel veel goeds.

Voor de kinderen **Dat kan niet**

Martine komt uit school.
"Mam, waar ben je?", roept ze, zodra ze binnenkomt.
"Ik heb straf. Ik moet honderd keer "ik mag niet brutaal zijn" schrijven van meester Van Meerten."
"Hoe komt dat dan?", vraagt moeder.
"Meester van Meerten deed zo stom", zegt Martine. "Hij werd boos omdat we de sommen niet snel genoeg snapten. Hij riep:
"Wat een stommelingen zijn jullie. Jullie hebben geen hersens." En toen pakte hij Rachida. Hij zei tegen haar:
"Bij jou is één plus één nog altijd drie zeker." Van de zenuwen begon Rachida te grinniken, en toen riep de meester:
"Donder maar op, stomme trut".
En toen riep ik :
"Meneer, dat kunt u niet zeggen".
"Ik zal meneer Van Meerten wel even opbellen", zegt moeder.

Doe er iets aan
Meneer Van Meerten heeft er spijt van dat hij zo is uitgevallen. Het valt ook niet mee. Al die veranderingen. Elke keer weer nieuwe plannen.
Cursussen die je moet volgen. Grote klassen. Probleemkinderen in de klas.
Bovendien is meneer Van Meerten net vader geworden en de baby huilt zo veel. Een driftkikkertje is het. Hij ligt vaak dwars in de wieg. Daar komt bij dat meneer Van Meerten zo weinig verdient, dat zijn vrouw ook moet werken. Binnenkort komen er acties. Misschien gaan ze wel staken. Maar dat vindt hij eigenlijk niet zo goed. Want daar zijn de kinderen de dupe van. Is er niets anders te bedenken?
Meneer Van Meerten zal zijn excuses aanbieden aan Rachida en hij zal Martine opbellen om te zeggen dat ze haar strafwerk maar moet vergeten. Eigenlijk is hij zelfs een beetje trots op Martine.

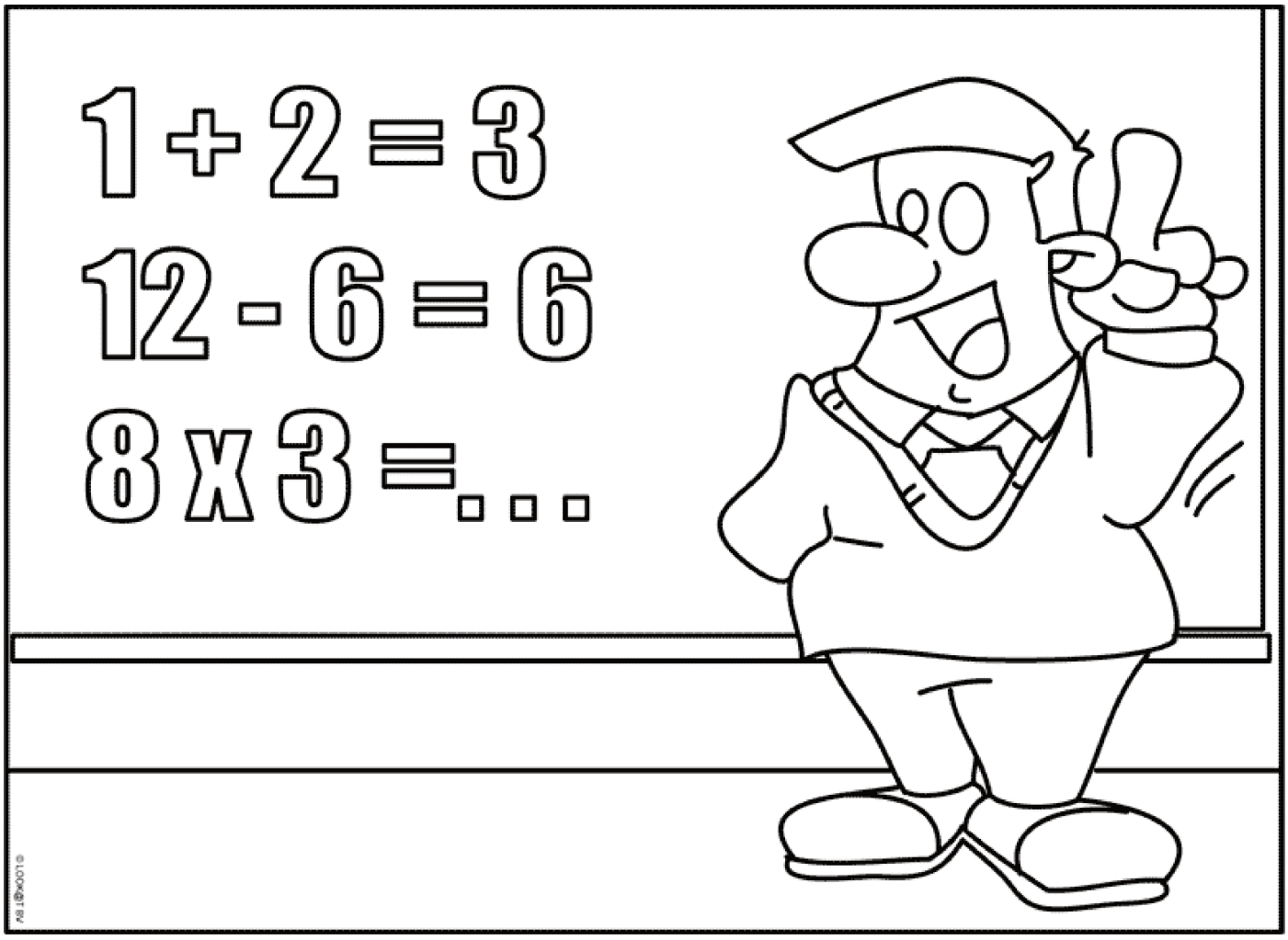

Inleverdatum kopij voor de volgende uitgave: woensdag 12 oktober 2016.

Uw contactpersoon: